

THE MORNING STAR.

Vol. 50.

Jaffna, Thursday the 16th of Oct., 1890.

No. 20.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION: BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

RECEIPTS FOR THE MORNING STAR.

1889.		
Colombo	Mr. R. Ry A. Sivasangara Deikshathar	1.50
1890		
"	Mr. R. Ry A. Sivasangara Deikshathar	.50
Chundicully	Rev. G. T. Fleming, and Messrs. C. C. Handy B. A. J. P. Vannitamby, M. Luther, and the Boarding house	6.25
Manipay	Mr. Adams	1.25
Pallai	Mr. W. Deed	.87
India	Mr. R. Ry S.K. Annappilly Avl.	1.75

Local and General.

—We learn that J. P. Lewis Esq. has been appointed Director of Public Instruction.

—The regular meeting of the Jaffna College Alumni Association will be held in Otley Hall Saturday evening November 1st commencing at 5-30 o'clock. The subject for discussion is concerning the relative importance of railway communication for Jaffna or the improving of sea communication and harbors. Friends of the College are invited to be present.

—THE ANNUAL MEETING. As announced in our last number, the annual meeting of our churches was held at Batticotta, on Thursday the 8th Inst. Rev. W. W. Howland presided. The gathering was nearly as large as usual, notwithstanding the unfavourable state of the weather in the morning over 500 adults being present. The rain which threatened did not fall, and the day was pleasantly cool and cloudy throughout. At 10-45 A.M. the service began, and the College choir led the singing. The devotional part of the service being over, the venerable chairman called upon the several speakers appointed for the occasion and made brief choice remarks when each of them was called in his turn. Mr. C. P. Anketell came first, and dwelt at length on the noble evangelistic work of the American Board which has extended its mission to 22 various parts of the World. Mr. S. Hensman came next, and spoke encouragingly of the evangelistic work of the churches through their agents in the adjoining Islands of Valanai, Punkerative and Delft and urged the necessity of increased help to do the work more effectually. Rev. I. Paul was the third speaker. His subject was the Straits Settlement. He gave a geographical description of the several localities commonly known as Singapore where our young men have gone in numbers in search of some situation and called the attention of the audience to the indispensable necessity of some sort of christianizing agency among those young men away from home and christian influence. In his address reference was made to Rev. H. L. Hoisington the ex-pastor of the Uduville church who offered his services to the American Methodist Mission at Singapore. Mr. W. Wallace was then called, and he spoke by interpretation. He gave a brief sketch of the wonderful work the Y. M. C. A. has done in Europe and America and the rapid spread of the organization all over the World. Rev. T. S. Smith was the last speaker. He arrived at Jaffna, from the Pulny Hills, the very day the meeting was held and in good time attended the meeting to describe his pleasant experience at the Hills and to beautifully teach his hearers, the blessedness of ascending heavenly heights from the wretched Valley of the World to experience there, happy times and beautiful visions. The first sessions was for three full hours, and after an intermission of 15 minutes the service of the sacraments commenced. Rev. R. C. Hastings and B. H. Rice officiated, and the christians sat at the table of our Lord partook of the bread and wine. About ¼ to 3 the meeting was over and the large gathering soon dispersed.

—THE GRAND BAZAAR. Since the small bazaar accident, the supervisors of public buildings are on the alert, much for the good of the public. The large buildings in the Grand bazaar are having their tiles removed, and after making the necessary repair on the posts and the timber work the roofs will be covered temporarily with cadjans instead of tiles as before.

—CHOLERA. The places infected at present by this fearful epidemic are Thondaimanar, Pt. Pedro, Thanukkarakurichi, Karanavai, Pataimany, Ava-

runkal, Puttoor East and West and Madduville North. 13 cases were reported for Monday last from these localities.

—AN ADVERTISEMENT. The "Hindu Organ" of the 8th inst. publishes a curious advertisement over the signatures of 12 men of Kantharodai and 4 of Sandirupai. This notice it appears was intended to threaten the mission workers preaching in those fields and to specially prevent them from carrying the gospel truths into the homes of those whose names appear in the notice. It is not the object of our workers to compel others to accept the Christian faith, or to smuggle its truths into the homes of those who reject them. Truths cannot be hidden. The more any people strive to keep out the truths of the gospel from their homes, the more they have found to their greatest astonishment that the Bible cannot be resisted. It is a too powerful weapon for them to kick against. The very printing establishment of Voltaire which issued volumes against the Bible is now more rapidly than before sending out volumes of the Bible which it once resisted. St. Paul did more horrible acts than preventing the preachers from entering his home, Christ our master has taught us not to enter the houses of those who reject and oppose the truths of his gospel when preached to them at their homes. Com.

—J. A. B. S. Resolution re Rev. E. Rigg's departure. "This meeting bids farewell to the Rev. E. Rigg upon his departure to England, expressing its gratitude for the happy and useful association it has had with him in various capacities, and its hope that a long, useful and blessed career may be granted him in searching out and declaring the doctrines of the Word of God"—A. E. Restarick, Secretary, J. A. B. S.

—INDIAN DIRECTORY. We have been requested to furnish various items about ourselves for the Indian Directory. Among others "we were asked to state our principles and special objects," to which we reply "published by the American Mission with object of advancing the cause of Christ by the diffusion of intelligence and instruction from a Christian stand point.

—THE TAMIL FAMILY PROVIDENT ASSOCIATION. We have received a copy of the Rules of this society which was established in Colombo only last month. It is a kind of mutual life insurance society. Each member pays a fee of Rs. 5 which at his death will be returned to his nominee with an amount of money, equal to one rupee for each member of the society less the cost of collecting. None over 60 years of age are to be admitted and those over 50 when admitted will secure only 75 cts. from each member. The idea is good, and the names of the managers indicate reliability. Yet we imagine that many of the members will find it irksome to pay a rupee whenever a member dies. Some mutual insurance societies have been and continue to be successful, but many have had only a temporary prosperity.

—CHUNDICULI SEMINARY. We are glad to learn that the Chundiculi Seminary has been raised to the standard of a College and is styled St. John's College taking the name of the adjoining church, and that the head teacher is to be ordained.

—WEATHER. After a few long anxious days of drought, the cultivators hoped for better times for the paddy plants, from the rain which fell last week and began weeding operations. There was not however, sufficient rain, though more was expected from the state of the weather. But since Saturday last the weather has been very unfavorable, the S.W. Wind has been blowing and more strongly than ever carries off rain clouds and every thing before it, leaving us and the tender paddy plants to suffer and to wither under the hot rays of the sun.

—THE LATE MR. C. H. DE SOUSA. The Ceylon millionaire famed for his benevolence and humility, died from the effects of the bite of a rabid dog, leaving behind a large family of 14 children, numerous friends, relations and retainers to deeply bemoan his loss. A last Will of all his estate and property was executed by him a couple of days previous to his death. He lived and died with his hope in Christ, and pulpit references were made to his sterling Christian character and many acts of charity.

—THE LEGISLATIVE COUNCIL. Yesterday at 3 P. M. the session of the council for 1890-91 was opened by His Excellency the Governor, with the ordinary formalities attending the opening of the Session of the Colonial Legislature.

—ARABI PASHA. In consequence of the frequent representations made to the Home Authorities by the Egyptian exiles and their friends that the climate of Ceylon does not suit them, the seven exiles were examined by a medical board at the request of the Home Government. The result of the examination is not known, but if it is not opposed to the representations already made, the exiles will be transferred to a more suitable climate.

—THE S.S. LADY GORDON left Colombo south about on the 11th inst. and is expected to arrive at Kangasanturai today. Soon after the voyage is completed the steamer will leave for Bombay to be docked for cleaning purposes.

—MARRIAGE. The only daughter of the late Mr. E. Ponnampalam of Manipay was to be married to a son of Mr. S. Ramanathan, who had the privilege of visiting England in company with Dr. Sinnattamby his brother-in-law. The bride succeeded to the estate and property of her father which is worth about Rs. 70,000.

—TELEGRAPHIC LINE. It appears to have been definitely decided to extend the telegraph to Point Pedro via Kangasanturai and Valvettiturai and arrangements are being made to begin the work very soon. It appears that palmyrah timbers will be used as posts to support the wire.

—MR. M. KOTTAYAH. It is reported that this Indian gentleman who is a member of the Theosophical Society leaves Negapatam on the 15th Inst. to visit Jaffna and to see if our peninsula could be easily made to imbibe the doctrines of the Society. He is also expected to deliver some lectures on the subject of his faith and in his opinion Jaffna can be easily won: a station will be opened somewhere in Jaffna to carry out his purpose. This Mr. Kottayah is said to be a retired inspector of Schools.

—The Ceylon Independent tells us that Inspector G. N. Balthazar of Matara was informed by telegram that he was to proceed to Jaffna without delay. We should then suppose that Mr. Balthazar will be one of the passengers to Jaffna by the Southern trip of the "Lady Gordon" which is expected to arrive at Kankasanturai today.

—THE SMALL BAZAAR CATASTROPHE. On Monday the 6th inst. about noon, one of the large buildings of the small bazaar came down in a whole mass suddenly upon the promiscuous crowd then assembled as usual under its shelter. Great confusion spread, some were covered by the ruins, others who were able to creep out, managed to escape but many were touched with sympathy for the distressed and the rich and the poor equally rendered every available service to extricate the unfortunate ones who had been buried under the ruins. The shocking news spread with great rapidity, and numbers flocked to the spot, including the Agent, the Engineer and all responsible officers, besides a host of sight seers. The sight at the bazaar reminded us of some of the saddest and the most disastrous accidents on record and which our uncertain life should be prepared to risk. Nothing prognosticated the mishap. The day was clear, a gentle sea-breeze only was blowing. But the crash and the fall, as observed by an expert, were due to the flaw in the top rafters of the roof. They were rotten and ant eaten, and not strong enough to support the weight of the tiles. In consequence thereof the highest roof gradually lowered pushing apart imperceptibly, day by day, the wall plates and the posts, which resulted in the sudden precipitation of the roof on the day of accident. Five, as reported to us, died immediately and one died in the way to the Hospital. Twentyeight of those badly wounded were removed to the F. N. S. Hospital of whom 3 are males and the rest females. There were also other wounded ones who were removed by their relatives to Nayamakaddu and other hospitals. The patients at the F. N. S. Hospital are faring well, and are kindly and carefully attended to by the officers in charge. Only a boy who had a nasty long deep cut in his leg expired since admission to the hospital and it is believed by one of the medical men in the hospital who gave us the report, that all the others will soon recover.

The other buildings of the small bazaar were pulled down at once and it is proposed to soon erect new substantial buildings. Temporary sheds are put up for present use. A formal coroner's inquest was held, and telegrams of the said accident were at once despatched to several stations.

நீதி இராச்சியத்தாரை உயர்த்தும், பாவமோ எந்தச் சனங்களுக்கும் இகழ்ச்சி.

மும் புத்தகம்.) யாழ்ப்பாணம்,

தஞ்சை ம் னு ஐப்பசி ம் ௧௯௩௩.

வியாழக்கிழமை. [சங்கியை, உய்.

உதய தாரகை

தஞ்சை ம் னு ஐப்பசி ம் ௧௯௩௩.

மயிர்வளர்க்குந்ளர்.

பத்திரிகையொன்றில் இதைப்பற்றும் விளம்பரத்தைக்கண்ட சிலநாட்களில் இத்தாளில் ஒருசாரையை அதனைச்செய்த வைத்தியர் அ. சுப்பிரமணியபிள்ளை எமக்கு அனுப்பிவைத்தனர். "அரைக்காற்படி தேங்காயெண்ணெயைக் கொதிக்கவைத்து வெற்றிலைவெடிபதத்தில் இத்தாளில் அரைக்களஞ்சுபோட்டு இறக்கி, ஒவ்வொருநாளிலும் நுனிமயிருக்குப்பூசிவரின்ப நன்றியுள்ளும்" என்றது விளம்பரம். ஆண்பிள்ளைகள் தலைமட்டந்தறிப்பிக்குக் காலமாதலாற் பெண்பிள்ளைகளின் அளகபாரத்தைக்கு தேதுவய் சோதிக்க. தூள் அரைக்களஞ்சுக்கு விவசூதம் உரு.

யாழ்ப்பாணம்.

வருடாந்தச் சபைக்கூட்டம். - Annual Convocation. - கூடுவ வந்துப்பயிற்று. மஹேயத்தினாலும், பின்னும் பெய்யுங் குணமிருந்ததாலும், மறுகாலங்களில் இடத்தாற் றட்டேக்கேமே பெரிய வடக்கேக்கோட்டைத் தேவாலயம் அன்றைத்தினம் சற்றே ஐதபட்டிருந்தது. பத்தரை மணிவரையில் அவுலகஜயம் அக்கிராசனபதியானார். கல்லூரி ஆசிரியருளொருவரார் மெஸ். உவாலஸ் பியனுவாச்சியத்தை யிக்கக், கல்லூரிமாணக்கர் சலர் அவர்க்குத் துணைசெய்ய, ஒழிந்தோர் பங்குபற்றச், சங்கீதகோட்டம் ஆதிதொடங்கி அந்தம்வரைக்கும், உருந்தோர் சேவகளுக்கு மதுர வகுத்ததை யூறிக்கொண்டிருந்தது. இடைக்கலை சுள்ளியிலிருந்து புகைக்களர்ந்து ஆகாயபரியந்தம் எட்டிலைன ஊடேயுடே உள்ளத்திலிருந்து பத்தித் தீயிடையெழும்பிய பிரார்த்தனைத்தும் பரமண்டல சிம்மாசனபதியின் திருச்செவியைச்சாய்த்தது

கீர்த்தனத்தோடாரம்பித்து கூள் சங்கீதம் வாசிக்கப்பட்டின்பு, அக்கராசனபதி ஆரம்பவார்த்தைகளாற் றெருட்ட, வந்திருந்தோர் தத்தம் உள்ளச்செய்யினுட் பொதிந்து போதற்காக அவ்வத்தறைகளிற் பலர் பிரசங்கஞ் செய்தார்கள். இக்கிலிஷ லத்தாசாலை உபாத்தியாயர் ஒருவரானமெஸ். சைரஸ் அங்கிற்றெல்லவகமெக்கும் கிறிஸ்துசமயம் பெற்றிருக்கும்விருத்தியாய் முற்கால தற்காலச் சபைகளின்பெருக்கம், யிஷூனரிசங்கங்களாதியவற்றைத் திட்டமாய் றுட்பமாய், அவ்வவ்வூர்க்கழைத்தப்போய்க் கைமெய்யாய்க்காட்டிலொப்ப, விவரணமாய்ப் பேசினர்.

யாழ்ப்பாணச் சுதேச கவிசேஷசங்கம் வேலணை, புங்குதேயு, நெடுந்தீவராதிய ஸ்தானங்களிற்செய்தவருஞ் சவிசேஷக் கிருத்தியங்களைக் கல்லூரிச் சிரேஷ்ட ஆசிரியரும் சங்கத்தபதியுமாகிய மெஸ். என்ஸம் அவ்வவ் ஸ்தானக்குறைவுநிறைவுகளோடு கரதலாமலகமெனச் சங்கஅங்கத்தார் நெஞ்சிலுறைக்கப் பேசினர்.

சிக்கப்பூரில் நடக்கும் மிஷன் கிருத்தியங்களைப்போதகர்மாருளொருவராகிய மெஸ். ஐசாக் போல் தெள்ளிதில் யார்க்கும் உணர்த்தினர்.

கிறிஸ்தவாலிபர் சங்கக்கிருத்தியம் பூலோகமெக்கும் நடைபெற்றுவரும் வயணங்களை வால்டர் மணக்களோடு வந்திருந்தார் யார்மணக்களும் களிப்போடு கேட்க மெஸ். உவாலஸ் ஆசிரியர் தொகைவகை விரியிற்றுருகெனக் கேட்டார்க்குத்தந்தாலெனத்தந்தனர்.

இவ்வாறு கூட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது அன்றுகாலையிற் பழனிமலையால் வந்த சயிதுஜயர் தற்சமயம்வந்து காலஞ்சென்ற ஏஸ்திங்ஸ்பண்டிதரின் அருமைப்பெருமைகளை யார்க்கும் ஞாபகப்படுத்தித் தம்மென்பிலிருந்த கருத்துகளாற் கேட்டோரை உவப்பித்தார்.

தேகந் தளர்ந்தவராயினும் மனமென்றுந் தளராதவராய் அக்கிராசனர் தாழுஞ் சில உச்சத்தவசனங்களைப் பசுமரத்தானிபால யாவர் மனசிலுங்கடாலிய பின்கூட்டக் குவலந்து சிலநிமிஷ ஒய்வால் மறுபடி ஆரம்பித்தது. ஏஸ்திங்ஸ்பண்டியும் ரைஸ்போதகரும் நற்குணையார்தவணையே நடத்த முன்றுமணிக்குக் கூட்டம் சமர்த்திப்பெற்றது. கடைவீவேழிவுமேயிர்மாய்வும். - Terrible accident. - இந்நமர்சம் கூடுவ வண்பகலுக்குமுன்னடந்தலிபத்தோடொத்ததொன்றை முன்னொருபோதும்எம்முறிற் கேட்டிசோம். பட்டினம்பறங்கித்தே

ருவிசேசின்க்கடையென்று பேர்ப்பட்டஒருஅங்காடியுளது. வண்ணாற்பண்ணைப் பெரியகடைக்குக் குட்டிக்கடையாய் இங்கே சாமாண்டவாக்கி அங்கே கொண்டுவந்துவிற்பாரன்றி நுணுவல் சாவச்சேரி எண்ணெய் வர்த்தகத்துக்கும் அதுவேயிருப்பதம். அக்கடைமத்தியிலே கற்றுணதாங்கப்பெற்று ஒட்டேயந்த கட்டிடமொன்றைது. அது அன்றைத்தன்ம், ஓர்போது கலையின்னுந்தறமாய்க்கூடாத சமயத்திற், சட்டெனக் குப்புறவீழ்ந்ததால் நிகழ்ந்த சந்தடியும் புலம்பலும் ஒருசோலலிடங்கா. ஐயோ! என்பாரும், ஆதலை! என்பாரும், ஓ! என்பாரும், ஆ! என்பாரும், எவ்வளவு கதறல், எவ்வளவு குரவையோ வர்ணித்தல் எமக்குளடங்காது. இடிவுக்குள் அடிப்பட்டாரும், பிறம்பாய்நின்றாரும், பெற்றுரைத்தேவாரும், உற்றுரைத்தேவாரும், என் பின்னை எங்கே என்பாரும், என் பேத்தெங்கே என்பாரும், இழங்கோ என்பாரும், விடங்கோ என்பாரும், இட்டைப் பிரியென்பாரும், முகட்டைத் தள்ளி என்பாரும், மரத்தையழிவென்பாரும், சவத்தைப் புட்டி என்பாரும் அன்றைத்தன்ம் சினைக்கலைகொடுத்தது பெண்மைபெரியகாட்சி கடைவீழ்ந்தவுடன் அயலார், புடைய ரீதாத்தார், வழிப்போக்கர், சச்சேரிஞ்சன்றர், பொலீசர், துரைமச்சன், பிறமக்கள்என மேலும்மேலுஞ் சனங்கள் ஈண்டினர். பறங்கத்தெரு முழுவதும் அன்று சன்னக்கடையிறுது. சட்டென அவ்விடமிறந்தோர் ஏழிப்பர். அரையுயிராய் வைத்தியசாலையோ யிறந்தார் சிலர் பாடான காயக்காரரும் அற்பசோற்பகாயக்காரரும் வடுப்பட்டோர் உருக்குண்டு. பலபோன்று காயம்மாறப்பெறல்லவல். வைத்தியர்மார்க்கு அன்றையலுவல் பாரதார அலுவல். நெடுங்காலக்கட்டிடம் பழுதார்க்கப்பட்டது விடப்பட்டது. பெருந்தவறு. நடந்தேறியதற்குநிதிவலையினும் பற்காலத்துக்கும் பிறுட்டிடங்களுக்கும் எச்சரிப்பு. பொலீசர் இரண்டொருவர்க்குக் காயம்.

சிமிதுஜயரும் சமுசாரமும். - Rev. T. S. Smith and family. - இற்றைக்குப் பதினான்கு வாரங்களின்பின்ன சௌக்கியந்தேயும் நோக்காமாய்ப் பழனிமலையெசென்றிருந்த கணந்தக்கும் சிமிதுஜயரும் சமுசாரத்தவரும் கடந்த கூடுவ சந்தாயாத்திரையாய் வந்தசேர்ந்தது சந்தோஷகரமான செய்தியே. தெல்விப்பழைப் போதனுகத்தச்சாலாத தேகத்துக்கு உயிர்போலும் உவ ஜயர் நற்சௌக்கியத்தோடு பின்னும் அதனை நன்கு சிறப்பிக்க தேவன் அருள் பாலிப்பாராக.

மழை. - Rain. - சேடந்தொட்டிருந்தார்சுக்குக் கண்டாய்வேகம் போன்றது வரட்ச்பெற்றுச்சுருண்ட உயாலிநெற்காயத்தமாயிருந்த நெற்பயிர்களுக்குப் பிறகிட்டவாரம் பெய்தமழை. அதி நன்மழையாகாதபோதினும் உயிரைப்போதைக்கு பிடித்துவைத்திருக்கிறது. பின்னும்மழைவேண்டும்.

சுவாமிகளைத்திருடல் - Robbing Swamies! சென்றவாரம் நவாலிக்குறிச்சியிலே குருக்கன்மடம் என்ற வழக்கப்ப்பெற்ற அட்டகரிக்கந்தசாமிகோவற் உருவுருக்கள் இரண்டைக் கள்வர் திருடிப்போனார்கள். ஆறுகுசுவாமியாரைத்தனிவிட்டுத் தேய்வாணையுமன் வள்ளியும்மன்என்னும் இருவர்களையுட்கொடுபோயினர். துணிந்தகன்வர்!

கோதாரி. - Cholera - தம்பியுக் தன்றெழில் என்ற தன்மையில் இதவும் அங்குமிங்கும் நோண்டிக்கொண்டதானிருக்கிறது. வைத்தியர்பண்ணும கிட்டூர் தாங்கமாட்டாமையாலாக்கும் ஒருநாட்புத்தத்தறை மறுநாட் புத்தூர் என்றப்போலு ட்டியோட்டித்திரிகிறது. அச்சுவேலியிலுஞ்சிலர் இறந்தார்கள். எட்டிடங்களிலுள்ளேறந்தோர் முப்பதுக்குண்டு.

அவலட்சண சித்திரங்கள். - Obscene Pictures. - சன்மார்க்க நெறிநிலை வார்த்தைகடங்கள் மனம்போனபடி அவலட்சணகாட்சிகளிற் கண்ணும் நெஞ்சும் களிப்படைகின்றாரென்றது மறுக்கொணுத சத்தியம். இஃதறிந்தார் சலபோது அந்நெறிப்பட்ட சித்திரங்கள் படக்களைச்செய்து விவாக்கியுஞ்செய்து பொருளிட்ட எண்ணுகின்றார். ஆயின் இது அரசினர் சட்டப்பிரமாணத்தக்குமாறு. சந்தேகப்படுவார் கொழும்பு வியாபாரி பிச்சை ஜப்பிராகிம் என்றவரை விசாரித்துணரலாம். இவர் இம்முறை அவலட்சணப்பட்ட புத்தகங்களை வியாபாரத்துக்கெடுப்பித்தப் பறிமுதல்கொடுத்தாரன்றித் தண்டனையும் நூறுருபாப்பெற்றார். எச்சரிப்படைக!

மெஸ். சி. முத்துவேலு. - Mr. S. Mutuvalu. - இவர் கொழும்பைவிட்டுத் தமது சமு

சாரச்சிதமாய் முன்றுமாகத்தரவில் இவ்விடம் வந்திருக்கிறார். புத்தூர் புத்தூர்களுக்கு விவாகச்சடங்கு நிறைவேற்றிப்போவதே துர்பினனோக்கம்.

தமிழ்க்குடும்ப சமரட்சணுசங்கம். - The Tamil Family Provident Association. - இது கொழும்பு வாசினாள் சில தமிழர் சேர்ந்த ஸ்தாபனஞ்செய்த ஓர் புத்தாசங்கம். புரட்டாசி மீசுநவ யோடு உற்பவம்பெற்ற இச்சங்கத்தின்பு மாண முழுக்குகளை அதன் வித்தாராய மெஸ். ச. சுப்பிரமணியம் எமக்கு அனுப்பினர்.

- இச்சங்கம் நடத்துத் காரியகாரர், Rev. R. N. Chethukavalar, M. A. " L. S. Lee Mr. J. T. Mutiah " A. S. Arulampalam " S. Chellappi " W. Mather " R. C. Numasivayam " A. Sahasivam " H. A. Viramuttu " M. Philips " R. C. Mutiah Mr. A. M. Chittampalam, Treasurer. " N. Suppramaniam, Secretary.

கூடுவ வசக்குட்டிட்ட ஆணுவது பெண்ணுவது. இச்சங்கத்துடன் சேரக்கேட்கும்போது ரூபாய் ௨௫, சேர்ந்த முன்றுமாகத்தன் ரூபாய் ௩௫ கொடுப்பார் இச்சங்க அக்கத்தவரவார். சேட்துப்போது வைத்தியரின் பத்திரமும் உடன் அனுப்பப்படவேண்டும். மார்சுமாதத்தின்பின் சேர்வோர்க்கு வைத்தியர்பத்திரம வேண்டாம்

சங்கத்திற் சேர்ந்த ஒருவர் இறக்குங்காலமுன் அவர் கொடுத்த ரூபா ஜந்தோடு சங்கத்தாரோவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு ரூபாய் வீழ்க்காடாகக் கொடுக்குந் தொகையுக் கூட்டி இறந்துபோன அங்கத்தவரால் முன் குறிக்கப்பட்டாராயிருந்தாலுஞ்சரி அவர்க்குக் கொடுக்கப்படும். ஐம்பதுவயசுக்கு மேற்பட்டார் சேரும்போது, பிரவேசப்பணத்தில் முக்கால்வாசியும் அங்கத்தார் ஒவ்வொருவர் கொடுக்கும் முக்கால் ரூபாவும் சேர்த்து இறந்த அங்கத்தவர் குறித்த ஆட்களுக்குக் கொடுக்கப்படு. இவ்வொழங்கின்படி நூறுபேர் அங்கத்தவராயிருந்தால் இறந்தவர் குறித்த ஆளுக்குக் கூட்டு ரூபாகிடைக்கும்.

நற்றூட்டக்கம் என்று காண்கியும். ஜந்தரூபா முற்பணத்தால் வரும் ஆதாயம் மெத்தவாதலிற் சேர்த்தபணம்வைக்கப்படுவது அரசாட்சியார் சேமச்சாலையிலே. சங்கக்குவலய நேரிட்டார் கொடுத்தபணக் கிடைக்கும். காரியகாரர் நாமங்களை தொடக்கம் பெலக்கும் என்பதற்குத் தக்க ஈடாகும் நம்மவரே சேர்க! சேர்க!

மெஸ். பிறத்தர் விசுவலிங்கம். - Mr. Practor A. Visuvalingam. - இவர் இப்போது அஹாசபுரத்தால் இவ்விடம்வந்திருக்கிறார். சிலமாகச்சன் தக்குவார்போலும்.

அவுலத்துபண்டிதர். - Dr. S. W. Howland. கல்லூரிவிதேவையோடு சமுசாரச்சிதமாய்க் கொழும்பு ராசாநிக்குச் செல்கின்றார். சிலபிரதான நோக்கம்வைத்தே அவ்விடஞ்செல்கின்றார்.

இலங்கை.

சட்டநிருபணச்சபை. - Legislative Council. பழயசபையைக் குவலத்து மறுபடி இவ்வாண்டுகுரிய சபையை நேற்றுச்சாயந்தாங்கு கூட்டும்படியிருந்தார்கள். சர் அவேலெக் தேசாத்தபதின் பிரதம பிரசாரணம் அத்தருணமே செய்யப்படும். எம்புகைவிக்காரியகாரரின் அறிக்கைப்பத்திரமும் அத்தருணம் தோற்றுத்தது.

சிற்றப்புமயிலுப்பிள்ளைமனைவி. - The late Mrs. Shroff Mylappilly. - சேமழம்பிலே மேக்கன்றில் வங்குச்சிறப்பு மயிலுப்பிள்ளையின் மனைவியுக் காலஞ்சென்றசங்கத்தி கேள்வியுற்றேம். பிறகிட்ட கூடுவ பிரேததகனைச்சடங்குநிறைவேற்றிற்று.

இலங்கைத் தனதன். - The late Mr. C. H. de Soysa. - இலங்கைக்குபோன என்று பெரும்பெயரும் பிரதிட்டையும்கவாங்கிய மெஸ். சோதசா என்னும் குபேரணும் காலஞ்சென்றார். பிறகிட்ட ஆவணியில் விசர்நாய் இவரைக் கடித்ததென்றும், பரிசுரிக்கப்பட்டற்காகப் பிராஞ்சுக்குப் பிரமாணப்பட்டலிருந்தும் ஊர்வைத்தியர்மேற் கொண்ட நம்பிக்கையாற் பயணத்தைப் பின்போட்டாரென்று முன்சொல்லியிருந்தோம். சுதேசவைத்தியத்திறமையிலும் நாய்ப்பைத்தியத்திறமை அதிகரித்ததினற் கண்டோர், கேட்டோர் அறிந்தோர்,

வெறும் ஐயமே! என்று பரதபிக்கப் பிறகிட்ட கூர்வ தேகவ்யோகமாயினர். அடுத்த நாட் பிறைசேமச்சடங்கு கொழும்பு மேற்றிராணியாரால் மிக்கபயத்தியோடு நடத்தப்பட்டது. செத்த வீட்டுக்குச் சென்றனங்காண்டொகை எண்ணுக்குகண்ணுக்கும் அடங்குவதல்ல. இவர் சந்தோமகல்லாரி மாணக்கர். சரசுவதி கட்டச்சகிடைத்த வல்லமாணுக்கரல்லாதபாடும் இலக்குமிகடாட்சுமபெற்ற சுவந்தனான குபேசுபபத்துக்காரையிருந்தார். ஆசலும் பொன்காத்தபூசும் என்னும் ழேயுப் பெயர்க்கு இலக்காகாது கண்டபடி தியாகங்கொடுக்கும் வள்ளலாயிருந்தார். பிதாவுக்கோர் புத்தரணும் மரணுக்கோர் மருமகனும் தலால் பதசொர், சீதனம் என்னும் இரு வழியாலும் சிறியதல்லாத ஒருவர் மலடையிருந்தபடியால் உர்மைவழியாலும் வந்தடைந்த கனசனம் எல்லாம் உவரிற் பொறுத்தன. உவர் தந்தை கண்டிரோசாலின் கோப்பத்தோட்டத்தை மன்னுளில் வலைக்குவாங்கியதாலானதனம் கால்கொண்ட பாயும் நீர்போலப்பெருகற்று. சாராயக் கத்தகையும் பணம்பெருகும் பன்னோர்கால் வாயாயிற்று. இவர் மனைவி கத்தோலிகமமத்த தாளாயிருந்ததார் குருக்கம்மாள் இவ்விகமத்தக்கு ஒம்புடாது தடைசெய்து சந்தர்வியின்றிப்போவாயென்று சபித்தாரென்று ஓர்ப்பத்திரிகை சாற்றிற்று. மெய்பொய் எப்படியோ அதற்கு, இச்சீமானுடைய பின்னகன் 'கசு பேர் இப்பா உயிரோடுருக்கீரர்கள். தந்தை பங்கிற்கும் தாய் பங்கிற்குமாகச் சரிசரி ஆண் ஏழு பெண் ஏழு. இவர்களைவிட இறந்ததொன்று. பணம்போலவே சந்தானம். மூவர் இங்கிலந்திற் படிக்கிறீர்கள். மூத்தமகன், பி. ஏ. எல்லாவற்றிலும் இவரது அவதாரியமே பெரிது. கமம், வைத்தியசாலை, கல்லூரி, அம்பலம், புத்தகசாலை, வித்யாசாலை, தெருக்கள் இவற்றைத் தாராளமாய்த் திறந்தும் ஸ்தாபித்தாயிருக்கீர். எங்கள் யாழ்ப்பாணக்கல்லூரிக்கு ஆயிரம் ரூபா உபகரித்தார். 'செல்லம் கொடுத்தானைக் குன்றுவாறு' எனக் கொடுக்கக்கொடுக்க அவர்செல்லம் பெருகிற்று. இராணியார் பத்திரர் இலக்கை வந்தபோது அபரிமிதமாய்ப் பணங்களை உள்ளிற்றைத்தார். தமது கோவிலைவுக்கு சீறப்பித்தார். உவருயர் மக்கள், குபேசன் என்ற நாமம் மக்க, இவரது அளவிறந்த திரவியங்கள் பதிவணர்ந்து பங்காகக் கூறுபடுமோ. மரணசாதனம் எழுதி ஒப்பம்வைத்தார். வள்ளல் என்றபெயர்சுது இனியார் இலக்கோ அறியோம்! உம்! எச்சிற்றுகையார் காகந் தரத்தார் லோபிகான்! உம் தரண்ட செல்வம் யாருக்கு?

அரிவையர் வித்தியாலிஷ்யம். — Female Education. — உலகக்கைத்தீயம் மகமசயப்பெண்கள் கல்லியைக் கனலும் நினையாக்காலமபோக, இப்போ சங்கப்பித்திரிகைகளிலிருவராகிய கேளவ அப்துல்ராமனுடைய எடுபாட்டினுற் றுறக அரும்புகிறதாய்க் காண்கிறோம். மகமதீயராகிய சோனகர், மலாயர் அருள் அரீசனரும் அருண்டு கைகொடுக்க ஆயத்தமாயினர். தற்காலம் இந்தியாவிலேயிருந்து நான்கு மகமதீயப் பெண்களை உபாதத்யாயிகளாய்த் துறைத்தனத்தார் அழைத்துக்கொடுக்க முற்பட்டனர். கொழும்பு, கண்டியாதிடங்காளிலே தம்பெண்களை கற்க மகமதீயர் பாடசாலைகளைத் திறக்க எழுந்தர்சோனகர் பார்த்திருப்பாரா! அவரும் மருளாது அருளுவாரென்று எண்ணுகிறோம். கூண்டுகளுப்பட்ட குருவிகள்போல அடுக்கண்ப் புறத்தோடுருக்கும் மகமதீய அரிவையர்க்கும் நல்லகாலம் பிறந்ததுபோலவா.

அரப்பாக்கா முதலானோர். — The seven Exiles — எகிப்தியராசாங்க லிரோதிகளான அரப்பாட்சா முதலாம் சிலர் எகிப்தால் இலங்கைக்கு ஏற்றப்பட்டிக் கொழும்பிற் குடியிருக்கிறீர்கள் என்றது புதினுபேட்சி களமற்றந்தபோனகாரியமன்றும். இவர்களக்கு இவ்வூர் பிடியாமையாற் தம் சுயவூரோடே விடப்படக் கேட்கின்றோம். இங்கிலந்து தரைத்தனத்தார் இவரைக்கண்டு சோதித்தறிக்கையெழுத அரசாட்சித் தலைமை வைத்தியர் சிஞ்சி முதலாம் மூவரை ரியமனம்பண்ணினர். எத்தவகையிலும் எகிப்துக்குத் திரும்பவிலவாரோ சந்தேகித்தோம்.

மெஸ். உலிசேட். — Mr. Wishard. — கிறிஸ்த இளைஞர்க்க்ககளின்பொருட்டு முன் இலங்கையாழ்ப்பாணம் வந்துபோன இத்துரைமகன் கொழும்புக்குத் திரும்பவும் வந்துபோவாரென்றது ஓர்ப்பத்திரம்.

ஆறுபோத்தற் பசு. — "Six bottle cow". — ஆறுபோத்தற்பாவுள்ள கறவைவென்று சொல்லிவற்றபசுவொன்றின் போற் சுப்பீரீங்கோட்டுக்கு அப்பலுஞ்சேன்றது. தானியேல் என்பவர் வற்ற பசுவின் பாலில்லையாதல்த் காசுதரேனென்று வாங்கிய கத்திகட்டிமறுக்கப்; பொலிசுக்கோட்டார் கொள்வனவுகாரணக்காகத் தீர்த்தார். அப்பலிற் சேரூட்டரித்தி சிளேரேன்ஸ் முறைப்பாடு

காரணக்காகத் தீர்த்தனர். பசுவின் விவையிலும் வழ்சுச்சேலவுகூடவென்று நினைக்கிறோம். கரியுஞ் சாம்பருந்தான். செட்டிநட்டம். — Modley Chetty. — கொழும்பிலே முதலிச்செட்டியாரென்னு மொருவர் உருபப் பவுண்வரையில் நட்ப்பட்டார் என்றும் அதனால் மாண்ப்பாயைச் சீர்த்த கொழும்பார் சிலர் ஆயிரக்கணக்கிற் சிக்கினர் என்றுஞ் சலிப்புடன் ஏலக்கேட்டோம்.

வட தேசம்.

கோவைக் கலகம். — Disturbances in Gou. — போர்த்துக்கேய அரசாட்சிக்குரிய கோவை நகரத்திலே அரசினர்க்குமாறுபக் குழப்பமொன்று ண்டுபட்டது. கோவை கோவையாய் வருமோ தனிமையாய் நின்றுவிடுமோ இனி விளகும். பிந்தன்படியாமென்றது எமது விசுவாசம். இராணுவவீரர்வந்து ஆயுதப்பிரயோகஞ் செய்ததனால் பதினாறுபேர்வரையில் இறந்துவிட, நூற்பதுபேர்வரைக்குக் காய்வாங்கினர். அதிபதிசெய்தது அடாத்தகையது பெருமபலார் கருத்து.

புயலடி. — A Cyclone. — புரட்டாசி உருக் கூ அலகபாத்தென்னும் இடத்திலே பெருமழையோடொருபுயலாம். ஏன்! ஓர்கூறு மழையை எமக்குமிளக்கிவிட்டார் பாபமாகுமா?

பிற தேசம்.

பின்னாமோர் கலகப்பிரயத்தனம். — Another disturbance. — புலோனோஸ் எயிரிஸ் என்னும் பட்டினத்திலே கலகமொன்று கிளம்புமென்ற அச்சத்தால் இராவிளாவாய் இராணுவவீரர் வீசுகளவே விழிப்பாயிருந்தார்கள். கடலிராணுவமும் எத்தனமாயிருந்தது. பிரசாதிபதி தனக்கு இடையூறு நீட்டினமும் அச்சத்தால் அரமணையை விட்டுக்கிளம்பி இராணுவம் இருக்கும் கொத்தளம் போயொதுங்கினர். சங்கதி பிறப்பும் வலையில் நகரம் அமைச்சலாயிருந்தது.

பெருந்தீ. — Immense fire. — சிட்டினி நாட்டிலே அக்கன்னிச்சகநகரத்தால் உண்டுபட்டசேதம் பதிவணந்திலட்சம் பவுணுக்கு மதிப்பு. வந்தசாலைபோன்றே வந்ததகசாலைகள் ஆறு சார்பர் மயமாயின.

பலமனைவியர் விவாகம். — Polygamy. — இதற் பிரதாபமும் எடுபுக்கொண்டவர் அமரிக்காவிலுள்ள மோர்மன்ஸ் என்னப்புவோர். இப்போது இக்கட்சியார் கூட்டங்கூடி இத்தர்வழக்கத்தை நகுமுலமாக்கத் தீர்மானஞ்செய்தது மங்கலசங்கதி.

வேடிமருந்திற்சி. — Gunpowder explosion. — ஐக்கிய ராச்சியத்திலே தெல்லேவொநாட்டிலே வேடிமருந்துச்சாலையிலுண்டுபட்ட தீயுழாசி அசர்ந்ததுற பத்துபேர் உயிர்விட, இருபதுபேர் காயமவாங்க, அரைமையில் தூரத்தலுள்ள விடுகொல்லம் பேரத்தர்ச்சியார் சன்னுபண்ப்பட்டுத் தகர, நாடு பாழாயிற்று.

வர்த்தமான சங்கிரகம்.

நாநாசங்கதி. — Miscellaneous. — சிலவகை வண்ணத்திப்பூச்சிகள் நீரில்வழந்து முழுகாடுகின்றன என்று ஒருவர் உறுதியிடுகின்றார். தாம் இதனை நன்றியுப் பரிட்சித்தனமென்றார்.

பிராஞ்சிப அரசினர் தாகோயிரசாவுடன் சமாதானவுடன்படிக்கை செய்துகொண்டார்கள்.

மழைவருவிக்குங்கூட்டத்தார். — Artificial Rain Producing Company. — பெயர்ப்பொருள் புலப்பாடபோதும் இப்படிப் பெயர்ப்புண்ட கூட்டமொன்று அமரிக்காவிலே நவமாய் உண்டுபட்டிருக்கிறதாய் வாசிட்டோம்.

புதியபருத்திப்பூண்டு. — A new cotton plant. — எகிப்திலே இரண்டொரு வருஷங்களாகப் புதுவகைப் பருத்திப்பூண்டொன்றைச் செய்கைபண்ணிவருகிறீர்கள். இப்பத்தப்பூண்டு வெண்காவென்னும் ஓரிடத்திலே நவமாய்ச் சிலவருஷங்களுட் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாயினும் போனவருடமே அதன்செய்கை யிசப் பிரபலியமாயிற்று. வாடிக்கையான பருத்திச்செடியிலிருந்து இப்பதியிற் பற்பல விசேஷங்களுள், பஞ்சு சக்கட்டையாயினும் விளைச்சலமெத்த. விளைவு மெத்தவன்றி விளையுங்காலங் குறுக்கம். எகிப்தின் பற்பல இடங்களிலும் இப்பருத்திச்செய்கை அதியமளியாய் நடக்கின்றது.

உலகசங்காரி. — Destroyer of Empires. — நவீதமாய்த் தற்காலம் இயற்றப்பட்டவோர் படைக்கலம் இந்நாமகாரணம்பெற்றது இப்படைக்கலக்குழுவின் நீழும் ஒன்பது அங்குலம்! எங்கள் மூச்சுப்புகளிலிருந்து சுவாசித்தவி

டப்பும் வாயுவே ஒரு திராவகமாய் மாற்றப்பட்டிச் சங்காரத்தொழிச் செய்யும் இப்படைக்கலச் சத்தாகின்றது. இதற்குள்ள பலம் உந்தமட்டென்று சொல்ல செளத்தன்று. துப்பாக்கிக்கள வணயிழ்த்து இத்திராவகத்தில் ஒருதுள்ளினையக்துண்டுக்குப் பின்புறமாயுள்விட அது ஒருசுதார அக்துலத்துக்கு ஐநூறுராததல் பாரங்கொண்ட சத்துள்ள வாயுவாய்ப்பாந்து முன்னிறுக்கப்பட்ட குண்டைப் பறக்கச்செய்யும். எத்தனை கெதியாய்க் குண்டூரியோசிக்கப்படவேண்டுமோ அத்தவணகெதியாய்ப் பறக்கத்தக்கதாய் ஒரு சுரியானியை முறுக்கி அதன் விரைவை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளலாம். குழல்விட்டுக் குண்டு கழலமுன் அதன் கெதியை விரும்பியபடி திட்டப்படுத்தலாம். மறுபடைக்கலம்போற் சட்டென இருந்தார்போலக் குண்டுதீருவதில்லை. மணமாவது, சூடாவது, ஓலியாவது, அதிர்ச்சியாவது, புகையாவதில்லை. சோடாப்போத்தல்களைத் திறக்கும்போது சட் என்றுகேட்கும் தொனிபோல மாத் திரமே சொற்பதொனி இப்படைக்கலத்தக்குண்டு. ௧, ௨00 யாட்டூரத்திலுமாத் திரம் குண்டு இலக்கிற் பட்டு தட்டையாகும். சூழல் வேடித்து ஒருநாளும் மோசஞ்செய்யாது. சீதளத்திற்காவது குட்டிற் காவது விகற்பமடையாது. நாலுசூச்ச செலவு கொண்ட திராவகத்தில் இருதூற்றைப்பது குண்டு களைப் பிரயோசிக்கலாம். அமரிக்காவிலே சிறு படைக்கலங்கள் செய்யும் ஒரு கூட்டத்தார் இரண்டிலட்சம் பவுண்டுகொடுத்து இப்படைக்கலஞ் செய்யும் உரிமையைத் தமக்காக்கிக்கொண்டனர். பெருஞ்சங்காரங்களுக்கு இப்படைக்கலங் காரணமாகும்.

கடிதம்.

பத்திராதிபர் அவர்களுக்கு, ஐயாவே, சிலநாட்களின்முன்னர்த் தாயியற்றிய வேல்லையந்தாதி. சின்னூட்ட பல்பிணிச் சிற்றறிவினோகிய மக்கக்கு, உபத்திரவ வியாதல மரணவேளைகளில், யிருந்த வாழ்தலைக் கொடுக்கக் கூடியவோர் நூலாயிருக்கையானும், நம்மிரட்சாபெருமான்பேரில் அத்தாதித்தொடையாயிற்றப்பட்ட வஹிதோன்ற நூல்கள் வேறில்லாதிருக்கையாலும், அதுநூலையை யாவருமென்றிணுணர்ந்துய்யுமபடி எழுதியச்சிட்டல் தருமமையாயினும், முதலிலுள்ள அந்தாதி, 90. செய்யுள்க்கு முறையெழுதவ தாவசியயின்றும், பிற்பகுதியிலுள்ள யமகவந்தாதி பத்தப்பாக்களும் யாவருமெனில் விளங்கக்கூடியன வல்லவாகையால், அவைகக்குமாத் திரமே எழுந்த தங்கள் புத்திரிகைவாயலாக ஒவ்வொருசூச்சியைக் கொள்வொரு பாட்டாய்ப் பரசரிக்க விருப்பமுற்று, 91 ம்பாட்டினுரையை இம்முறையிற் தாரகைக்கித்து டனனுப்புகிறேன் ஆகையாற் குழும் பரோபகாரங்குகுதி. இன்அடுத்தவரும் ஒன்டதுச்சியைகளி றெனுவ்வார் சோணத்தை யதனுரைக்கென்றளிக்குமாறு தாழ்மையாய்ப் பிரார்த்தக்கிறேன்.

வேல்லையகம் அந்தாதி.

உரை.

வாரஞ்செறிமலற் பூலினர்க்காய் விண்வழித்திறந்தாய். வாரஞ்செறிமலலவெல் ளலபெணும்பதிவந்தித்தாய். வாரஞ்செறி மனக் கொண்டடியார் தம்மனத்தயரிர். வாரஞ்செறிதருநியெணக்காக்கின்றவாரணமே. இ—ள். விண்வழி-முத்திக்கதவை, வாரஞ்செறி கடல் பூலினர்க்காய்த் திரந்தாய்-திரைபொருந்திய கடல்குழந்த நிலவுலகினர்க்காய்த் திறந்தீர். -வாரஞ்செறிமலல வெல்லையெனுப்பதி வந்தஉதித்தாய் -சாரல்செறிந்த மலையையடைய வேல்லப்பதியில் வந்தவதரித்தீர். -வாரஞ்செறிஉளம் கொண்டு அடியார் தம்மனத்தயர்- (எம்மாட்டு வைத்த) காதல் யிருந்த மனசுகொண்டு அடியார்களது மனத்துண்பத்தை, ஈர்வாரம் செறிதருநி-அகற்றுகின்ற அன்புநிறைந்தநீரே (பிறிதொத்தரல்லர்என்றபடி). - எண்ணக்காக்கின்ற வாரணம்-தமியேணப்பாதுகாக்கும் வச்சிரகவசமாவீர்-எ—று அம்செறிவார் கடல் எனப்பிரித்து சலம் செறிந்த தேடியகடல் என்பதுமொன்று. வாரணம் கேடகமுமாம். தேற்றேகாரம் விகாரத்தார் குருக்கது. ஈற்றேகாரம் அசை. வழி ஆத்பெயர். தம்காரியை. வார் அஞ்சுறந்தரு நீ எனப்பிரித்து (புலன்களிற் செல்லுகின்ற) வலியவைந்தாசைகளை மடக்கவல்லநீரேனைப் போருள்கோடலு யிழக்காகாது. அஞ்சு இப்பொருளாதவை "ஐந்தவித்தானுற் றல்" எனுந்தற்பாவானு முணர்க. தன்ணப்பணிகொள்க்குறு மேலவகைய யிடையூறுகளினின்று மவரைப் புரக்கவல்ல கவசமென்பார் காக்கின்ற வாரணம் என்றார். (91)

உரும்பராய். J. C. A. Kondaville 9.10.90. (To be continued.)

NARCOTICS AND ALCOHOLICS.

We have before written on these subjects and do not need now to enlarge on them. But a few words will not be out of the way, even at the risk of repetition. These two may be classed together because they are so often associated. It is very rare that a person indulges freely in alcoholics without also using the narcotics, and the latter has been shown in multitudes of cases to lead, or tend to lead, to the former. The resemblance between the two is not great in appearance, or in chemical or physiological effects. But their ethical relations are much the same. By this we mean that in general both are used, not for any supposed benefit, but because they produce agreeable sensations, thus ministering to an unnatural appetite; and moreover the excessive use of either is acknowledged by all to be very injurious, and yet this excessive use is also admitted to be very common, and liable to occur; and in addition to this, a large class of respectable people think that even a slight use of either is wrong.

To come more to detail, among narcotics we include tobacco, opium, bang, etc. The last two may be left out of consideration, as we believe all our readers will admit that their use, even in small quantities except as medicines, is injurious. The large majority, however, of our readers use tobacco in some way. There is no question but that it is a poison. But many persons try to delude themselves with the idea that there are hygienic reasons for its use. The matutinal cigar is deemed important as an agreeable aperient, made necessary in a hot climate with tendencies to a sluggish liver. It is true, no doubt, that it has this effect, and that many persons come to be quite dependent upon it and suffer if it is not provided. But this very fact carries its own condemnation. A drug that by use makes itself necessary is always harmful. Nature herself will provide a remedy. The juice of a lime fruit in a little water, without sugar, will answer the same purpose, and at the same time cure the tendency.

Again a cigar is said to have a soothing effect. Very true, and the oftener it is used, the more the soothing is needed. Sir Isaac Newton said, with reference to tobacco, that he would make no necessities to himself. We shall return to this subject from time to time as we have a store of high authorities, and we believe the use of tobacco to be a crying evil. A president of the Wesleyan Conference said "I see with great regret the habit of smoking formed amongst the lads and young men." The celebrated Dr. Arnott said that tobacco smoking is a "system of self-gratification at the expense of others. The Gospel system is the reverse" If smoking is bad, chewing is much worse in every way.

With reference to betel chewing a correspondent of a contemporary quotes Sir Emerson Tennent as if in favor of it, just as if we had not seen what he wrote. He would have done well to have quoted a little more from the same author, where he speaks of the use of betel as "if possible, more offensive" than the use of tobacco, thus saying by implication that both are to the last degree offensive. He goes on to speak of it as "disgusting" and a "repulsive luxury." It is the same author who refers to Dr. Elliot of Colombo, as describing the "betel-chewer's cancer."

In *Alcoholics* we include all drinks that

contain sufficient alcohol to intoxicate if used freely. They may be divided into two classes, the fermented, and the distilled. The latter we believe to be always harmful, except occasionally as medicines, whether brandy, whiskey, arrack, or the numerous combinations; and we have good reasons and good authorities which we have not room to quote now. Fermented drinks are perhaps not injurious in themselves, if rightly used, and yet they are responsible for the most terrible evils of modern times. Not many would get into the habit of using alcoholics if they had to begin with distilled liquors. It is for this reason that we abjure all. The angel of light has become a demon of darkness. The present state of humanity is such that no man is safe who meddles at all with fermented drinks, and no such man can say he is free from responsibility for the terrible burden of woe and misery under which the world groans. Drunkenness is the greatest curse of modern times, and those who love their fellow men will be ready to do all they can to save them body and soul.

Sweet toddy is much used in Jaffna. The principal objection to it is that it is very likely to be a little fermented. It is very easy to cross the line, and the drinker of sweet toddy becomes intoxicated before he suspects it. The Tamil proverb says that if you drink milk at the foot of a palmyrah tree people will think it is toddy, and they will not be far wrong, because if it is milk or sweet toddy today it is likely to be the fermented tomorrow.

We greatly deplore the increasing use of wines and liquors by Jaffna young men of means. Many a promising man has been ruined by it, and many more are in a fair way to be. We beg of them to stop before it is too late, and not to risk the eternal welfare of themselves and others by the gratification of an appetite.

DISCUSSION.

The "*Guardian*," seems surprised that we have noticed its remarks. We are almost surprised ourselves. We have been backward to do so for two reasons. One is that many of our readers not being Christians would not be interested in such discussions, but the chief reason has been that our remarks have called forth more abuse than argument, and we preferred not to enter into such strife. The recent remarks of the "*Guardian*," however, have more of the appearance of argument and we always welcome straightforward manly discussion because it cannot but elucidate the truth.

Now for the first question, our faith is not in the Bible *alone*. We believe in God the Father and in Jesus Christ his Son, and so on through a long list of particulars. This belief is in part dependent on the Bible, but not solely. We do not expect to be "saved through our belief in the Bible" but through our belief in Christ. But this is not the point under discussion. Nor does the point concern the books of the New Testament, although the "*Guardian*" devotes a column to them. For we accept the same as our contemporary. He bases his acceptance, we suppose, on the decision of a council, which was in turn based on tradition. We base ours on tradition. The only difference is in the matter of authority. He considers the council's decision authoritative. We on the contrary put the authority on Christ, and rely on tradition to tell us what the books were. The difference is more in words than in fact. We will only mention the fact that the Muratorian canon which was made about the year 170. A. D. and the Syriac translation of the Bible about the

same date, contain all the books of the New Testament except one, and besides these we have numerous other witnesses which our contemporary also accepts.

But to come to the point at issue, the number of books of the Old Testament, we will say first, that it is not strange that we did not recognize the book of Obadiah under the form "*Abdias*," when there is an apocryphal book by that name, giving traditions about the apostles, "*Sophonias*" also does not readily suggest Zephaniah. But whether six or eleven books are not quoted in the New Testament does not affect our argument.

Jerome does not refer to Josephus, but he says the books of the Old Testament are twenty-two the same in number as the letters of the Hebrew alphabet, and he remarks on a further coincidence, in that as that alphabet had five letters with two forms, so five of these books were double. *i. e.* Samuel, Kings, Chronicles, Ezra and Jeremiah. The twelve minor prophets were reckoned as one book, as we know from various sources, and Ruth was esteemed a part of the book of Judges. This makes out the thirty-nine.

It is well to note in this connection that Josephus says that these 22 books brought the history down to the time of Artaxerxes, and that the later history has been written, but that the records are not esteemed worthy of the same credit, because the accurate succession of the prophets was not preserved. By this statement he excludes the books of the Maccabees. Jerome also says that whatever is outside of the 22 books must be placed among the Apocrypha, ("*quidquid extra hoc est, inter Apocrypha esse ponendum.*") He also said that the church reads the latter "for the edification of the people, not for confirming the authority of ecclesiastical doctrines." The testimony of the Talmud agrees with that of Jerome. Even though parts of the Talmud were written as late as 300 A. D. it is generally admitted that it gives the opinions of the Jews for a long time before, just as the Hindu Vedas, some of them written as late as 1000 B. C. describe the beliefs of the people centuries earlier. If, however, the Talmud stood alone it would not be sufficient proof, but confirming such good authorities as Josephus and Jerome and many others, it has its value. Jerome's distinct testimony against all but the 39, is so plain that it is not destroyed by the fact that he quoted from the Apocrypha, or even called them Scripture.

This testimony we have taken from his introduction to the commentary on the Epistle to the Galatians. His testimony is the more valuable as he was the translator of that version of the Bible called the Vulgate, which we believe our friend considers the only authoritative version. We might bring many other witnesses as strong as these, but these are the simplest and are enough to prove our point, that the Jews of Palestine in the time of Christ accepted the same books of the old Testament as we do now.

—JAFFNA A. B. SOCIETY. At the General Committee Meeting of the Jaffna Auxiliary Bible Society, Nellore, Oct. 7th 1890, it was resolved that—"This meeting has to record with unfeigned sorrow the death of its President Dr. Hastings. His long experience, careful wisdom and genial presence were of the greatest service in Committee and on the Platform while his deep interest in the Word of God and its diffusion made his efficient labour one prompted and guided by love. He took part in the Auxiliary from 1845 or almost from its commencement and has done his share of every variety of its business and work. It assures the Mission of which he was an ornament, of its sincerest sympathy, and condoles with the members of his family in a spirit of chastened thankfulness for the useful life and blessed death of one whom it will never cease to honor."—A. E. Restarick, Secretary, J. A. B. S.

Printed at the Press of Strong & Asbury, Manipay.
Published by Mr. N. Strong and A. C. Mission.